

Til § 417.

Se Bemærkningerne til §§ 394, 417 og 441, 1ste Stykke.

Til §§ 424 og 982.

Forslaget gaar ud paa, at Spørgsmaal om Genoptagelse eller Paaanke i borgerlige Sager i Henhold til § 423, 1ste og 2det Stykke, eller om Genoptagelse af Straffesager i Henhold til § 982 af Højesteret kan overlades til Afgørelse af et Udvalg, bestaaende af mindst 3 af Rettens Medlemmer.

Forslagene stemmer overens med Lovforslag 1928—29 §§ 68 og 168, der vedtoges af begge Ting.

I øvrigt henvises til Bemærkningerne til Lovforslag 1925—26 §§ 68 og 146 (Rigsdagstidende 1925—26, Tillæg A. Sp. 3883—85).

Til § 427.

Som Lovforslag 1928—29 § 69, der vedtoges af begge Ting (formel Ændring).

Til § 436.

Se Bemærkningerne til §§ 272 m. fl.

Til § 437.

Forslaget stemmer overens med Lovforslag 1928—29 § 70, der vedtoges af begge Ting, og tilsigter at fjerne en Inkurie, der har indsneget sig i Loven, jfr. Retsraadets Skrivelse Nr. 52 i Ugeskrift for Retsvæsen 1920, B, Side 320.

Til §§ 441 og 665.

1) Ad § 441, 1ste Stykke: Se Bemærkningerne til §§ 394, 417 og 441, 1ste Stykke.

2) Ad § 441, 3die Stykke, og § 665: Retsplejelovens Bestemmelser om, at Landsrettens Afgørelse i Anledning af Kære i borgerlige Sager ikke kan indbringes for Højesteret, er formentlig ikke fuldtud tilfredsstillende. Vel har Kære i mangfoldige Tilfælde vist sig at være et praktisk brugbart Middel, men ofte strander Brugbarheden derpaa, at det ikke er muligt at faa Højesterets Afgørelse af vedkommende Kæremaalsspørgsmaal. Specielt gælder dette for Retsskrivernes Afgørelser. Efter Retsplejelovens § 54 afgøres Klager over Retsskriverforretninger ved Kære, og som Følge af Retsplejelovens § 441, 3die Stykke, kan et saadant Kæremaal ikke bringes videre end til Landsretten. Men de Afgørelser, der her træffes, kan ofte være af stor Betydning for

Parterne, og Indbringelse af Spørgsmaalet for Højesteret burde derfor ikke være udelukket, saa meget mere som man kun derved er sikker paa at opnaa ensartede Afgørelser for Østre og Vestre Landsret. Ogsaa i mange andre Tilfælde kan Kærespørgsmaal være af saa stor Betydning, at det formentlig ikke burde være udelukket at meddele Tilladelse til Sagens Indbringelse for Højesteret.

Af disse Grunde har Retsplejeudvalget indstillet, at der søges tilvejebragt Hjemmel for, at Landsrettens Afgørelser i Anledning af Kære i borgerlige Sager skal kunne indbringes for Højesteret, naar der meddeles særlig Tilladelse dertil. Justitsministeriet kan tiltræde denne Indstilling, til Støtte for hvilken der ogsaa kan henvises til, at Retsplejelovens § 973 allerede for Tiden indeholder en tilsvarende Regel for Straffesager.

Ved Henvisningen til Lovens § 422 tilsigtes det at fastslaa, at de der foreskrevne Frister af 6 Maaneder og 2 Uger for Tilladelsens Meddelelse og Benyttelse og de der givne Bestemmelser om opsættende Virkning ogsaa skal komme til Anvendelse ved den i Forslaget omhandlede yderligere Kære.

Forslaget stemmer overens med Lovforslag 1928—29 §§ 71 og 118, der vedtoges af begge Ting.

Til § 443.

Forslaget, der gaar ud paa at ligestille Postgiroudbetalingskort med Checks med Hensyn til Anvendelse af den i Kapitel 41 omhandlede, hurtige Retsforfølgning, er anbefalet af det staaende Retsplejeudvalg og stemmer overens med Lovforslag 1928—29 § 72, der vedtoges af begge Ting.

Til § 448 d.

Man har i Praksis (jfr. Ugeskrift for Retsvæsen 1926 A., Side 963) antaget, at Regelen i § 448 d, 3die Stykke, kræver, at Ægtefællernes sidste Bopæl var paa et Sted, som, da Samlivet ophørte, var dansk, og derfor ikke er anvendelig i Tilfælde, hvor Ægtefællernes sidste Bopæl var i de sønderjyske Landsdele inden Genforeningen. Da dette undertiden har virket urimeligt, foreslaas Paragraffens 3die Stykke ændret, saaledes at ogsaa de nævnte Tilfælde falder ind under Regelen.

Til § 449.

Forslaget, der er anbefalet af det staaende Retsplejeudvalg, tilsigter dels at tyde-